

L' ART DEL PAGÉS

SECCIÓ AGRONÓMICA.

¡ALERTA!

L' ART DEL PAGÉS, (1) constant defensor dels interessos morals y materials de tot quant se relaciona ab nostre benvolguda terra, no pot ménos en est moment, de donar lo crit d' alerta. Es precis alzar nostra veu pera que 'l poble enter vegi, si per desgracia s' arriban á plantejar las teorías del lliure cambi, que no som los que desitjem lo sistema proteccionista pera fomentar lo treball nacional, los autors de la desgracia de la pàtria.

Los homes que estiman los sagrats interessos de la nació; aquells que pera fer lo bé del país, prenent exemples pràctichs no volen cooperar en lo planteig de sistemas basats en teorías utópicas; tots los que pera realzar nostre crèdit volen acudir als medis racionals y per consegüent als que la prudencia dicta: los que allissonats per la experiència d' altres nacions, saben posposar la política devant dels sagrats interessos, del país; y en fi, tots los que 's precian de proteccionistas, estan posant lo crit al cel contra 'ls que tractan de colocar á la nació en lo camí de las aventuras, sens preveure que l' ensaig podria costar car, molt car, ab conseqüèncias mes fatals de lo que un pot imaginar-se.

La Espanya que, en lo que va del present segle, ha sapigut reposarse de las feridas causadas per las terribles guerras civils y estrangeras, ¿podria referse de las malas conseqüèncias d' un ensaig lliure-cambista?

Nosaltres que considerem en nostra nació fonts de riquesa, nosaltres que la havem vist sortir per si sola de grans apuros,

(1) No fem mes que copiar al peu de la lletra l' adjunt article tret de *La Patria Catalana* de Valls, canviant tan sols lo nom d' aquella pe 'l nostre, puix estém complertament identificats ab las idees en ell esposadas.

desconfiem de tot, plantejant lo sistema de nostres moderns economistas. ¿Y per qué? Perque si bé una guerra civil reporta perduas considerables d'interessos, en cambi, 'ns queda la esperança de que algun dia podran renaixer las forsas vivas del país; y en la práctica de las teorías lliure-cambistas, fins hem de perdre aquesta esperança, perque la industria, comers y agricultura en lloch de tenir una suspensió rebrian indefectiblement una ferida de mort.

Lo crit del país ha sigut unámin. Los periódichs, las publicacions de tota classe, las societats que 's dedican al foment de la riquesa nacional, en una paraula, tots los medis que ofereix la premsa, fins la influencia de personas elevadas, está en joch, pera mostrar al Govern la inconveniència del sistema lliure-cambista. Devant, donchs, d' aytals demostracions; podia L' ART DEL PAGÉS quedar callat? Nostra publicació encar que humil, si no té una importancia absoluta al menys la té relativa, per esser ressó de la classe pagesa catalana.

Per aixó no pot de cap manera deixar d' ajudar ab sa veu, que es la veu d' una població important, als germans d' ideas y d' interessos, los quals ab tanta valentia saben defendre lo que constituheix la vida de nostra terra.

Sembla mentida com homes de talent, reputats economistas, vulguin tenir los ulls tancats devant del camí que han seguit nacions, avuy poderosas, qual poderio han alcansat per medi d' un ben entés sistema económic proteccionista. Y lo seu cegament es tant que no témen cáure en lo ridícul en sas peroracions.

No fá molt temps que un dels capdills d' aquest sistema, en una reunió que tingué lloch en lo Teatro Real de Madrit, s' expressava d' un modo que pareixia desconèixer lo sentit comú. Per éll lo remey no consistia en fomentar nostras fonts de producció, en facilitar treball productiu á las classes menesterosas y ocupacions dignas y profitosas á las intel·ligencias del país, en evitar la creixent emigració dels que viuen de sos brassos, etcétera, sino en convertir lo terreno espanyol en una *inmensa vinya* y en exportar *cent ó mes milions d' hectólitres de vi*, deixant, per consegüent, tota altre classe de treball. Tal es l' idea dels lliure-cambistas pera que molts agricultors, ab teorías absur-

das, se deixin enganyar y vagin á engrossar sas filas. ¿Lo terreno espanyol es tot susceptible del cultiu de la vinya? ¿Tenim tots los medis necessaris pera ferho? ¿Som tan richs pera omplir las indispensables necessitats fins que las vinyas donguin producte? ¿Es possible que 'ls alts preus del vi sian duraders? Contestin los lliure-cambistas á aquestas quatre preguntas.

Las naciones mes adelantadas, las que 'ns portan la vanguardia en tots los rams del saber son lliure-cambistas fins á cert punt, fins al punt que 'ls hi convé.

No obstant y 'l véure'ns amenassats per figurar en lo nou ministeri personas adictes al lliure-cambi, de las respuestas poch satisfactorias que han rebut las distintas comisiones d' industriales que han enviat exposicions á Madrid y la circular-programa del Govern, com també la del Ministre de Foment als Gobernadors, nosaltres confiém que 's despertarán los sentiments patriótics y lleals de nostres representants, inclinante en pró de la causa justa, com ho es la dels proteccionistas. Per altre part, si surten frustrats tots los plans posats en campanya, no tardará dia en que veurém las fábricas plenas de trenyinas, las máquinas rovelladas y 'ls treballadors demanant caritat pe 'ls carrers. Allavors, no donéu la culpa als proteccionistas, nó, que no la tenen, sino als que han volgut plantejar un sistema que avuy per avuy, es impossible pera 'l bé dels intereses de la nació.

LA INDUSTRIA TAPERA.

Després d' haver discutit moltas vegadas sobre punts importantíssims d' aquesta fabricació, aném avuy á fixarnos en una questió culminant que tanca, sens dubte, la clau de la prosperitat ó decadencia de la industria més important de la provincia de Girona.

Lo defecte principal que té avuy dia entre nosaltres lo comers y fabricació de taps, es la falta de capitals en l' element fabril

y la necessitat de realisar las transaccions ab la ajuda de negociants y comissionistas que la major part de las vegadas no fan altra cosa que escanyar d' una manera sensible al pobre fabricant, fentli acceptar bases y condicions sobremanera antieconómicas, y no equilibradas per cap garantía formal ni per cap mena de compensació digna de tenirse en compte.

La industria tapera 's realisa en nostre pais d' una manera casi casulana, fent abstracció d' escassíssimas exepcions; sobre la base d'un petit capitalet trobaréu montats la major part dels establiments, y com que no sempre la situació económica general es favorable á nostra industria y las crisis que afectan á las altras, també sobre d' aquesta 's deixan sentir ab mes ó menos forsa, veus aquí perque moltes vegadas s' han de deplorar accidents que no deixan d' influir molt en perjudici general de la fabricació.

Com tots los rams de la explotació fabril, la industria tapera té durant l' any sos períodos d' alsa y baixa, fentse en ella molt mes notables sos efectes que en las altras manufacturas. Lo periodo del alsa comensa poch mes ó menos á entrada de primavera, durant fins á la tardor, y en aquestos sis ó set mesos no hi ha casi may prou brassos pera donar l' abast al consum y surtir com cal tots los mercats de las plassas nacionals y extrangeras. Pero, vé l' hivern y ab ell una notable calma en las demandas, y allavors, mentres los grans fabricants avansan feyna pera l' alsa vinenta y procuran aixís omplir sos depósitos mercantils, los tapers que ab un reduhit número de treballadors mantenen son petit establiment industrial, no poden resistir la crisis temporal de la fabricació y s' han d' entregar precisament al negoci lligats de mans y exposats á totes las desventatjas que sempre portan los contractes en que hi domina una idea d' usura mes que regular.

Aquesta es donchs la font de las crisis que tot sovint sentim á dir que 's desenvollan en la industria del suro, y d' aquí provenen tots los mals que en aquest ram de la fabricació poden sobrevenir. Establert lo negoci quasi sempre ab una lleugeresa lamentable, dominanthi no pocas vegadas un xich de mala fé per part del negociant, y vegentse 'l pobre taper en la precisa condició d' acceptar sempre las bases que aquest l' hi proposa,

per exageradas que sian, devant la realitat d' un pervindre de miseria, resulta de tot aixó que ni 'l propietari de suros, ni 'l fabricant de taps poden aprofitarse gayre bé dels beneficis de la industria, que passen quasi enters á mans de negociants que 's valen dels defectes de la organisació económica d' aquesta fabricació pera explotarlos y ferse en poch temps una fortuna respectable. Tot aixó, obrant d' una manera legal y justa devant la opinió.

Are aném á examinar aquest assuntó per un altre cantó més grave y més delicat. Lo negoci dels taps s' acostuma á fer d' una manera forsa informal y que proba, sobre tot, la confiança y cega bona fé del fabricant catalá. No sempre 's topa ab negociants prou intel·ligents ó prou honrats pera que sian dignes d' aquesta confiança y per aixó tantas y tantas vegadas s' han de lamentar quebras y *bancarrotas* que sols resultan en perjudici del fabricant y propietari que son los que esposan sos capitals en la industria, y donan per resultat la miseria y la ruina de gran número de familias treballadoras que sense tenirhi cap culpa, han de sufrir las conseqüencias d' aytals evolucions. No hi ha més que fixarse en la història de la industria tapera, y 's veurán los desastrosos efectes ocasionats per la *bancarrota* d' alguns anys ensá. Moltes y moltes son las familias honradas que han quedat enterament arruinadas per la lleugeresa ó mala fé de determinats negociants, y gran es l' entorpiment que en la industria s' observa á conseqüencia de la sensible repetició de quebras d' aquesta mena. Y aixó no pot ménos de succehir. Figuréuvos per un moment al honrat treballador que ab molts esforços ha conseguit establirse pel seu compte y gràcias á sa laboriositat y bon desitj de tota la vida, arriba á ferse un petit capitalet que posat en la industria l' hi assegura una tranquila vellesa en premi de sos afanys. ¿Quin efecte no ha de produhir en ella la noticia d' una *bancarrota* criminal que 'l deixa en la mes complerta ruina, perduts los fruyts de sa constancia y sense medis pera guanyar un bocí de pá ab que mantenir á sa familia? ¿No es terrible que, mentres aquest infelís queda reduhit á la miseria, hi hage qui ab sa modesta fortuna visca en la opulencia, gosant impunement d' un capital que no l' hi pertany?

Y lo pítjor del cas es que á un mal com aquest de tanta y tan desastrosa transcendencia no pot aplicárselhi remey actiu mentres seguesca com fins aquí la industria y 'l negoci del suro. Si 'l fabricant no 's convéns d' una vegada de que es precisa més formalitat en la industria y de que cal exigir al negociant un crédito y unas garantías que molts distan avuy de possehir; si no procura en lo possible assimilar la fabricació de taps á las demás manufacturas fabrils, desarrollantla en la major escala possible y fugint tant com puga de las petitas fabricacions que may han produhit cap mena de resultats; continuará com fins aquí subjecte á tots los contratemps del negoci irregular, será demá com avuy la víctima expiatoria de culpas ajenas, y 's trobará exposat á cada pás á sufrir las conseqüencias funestas de la *bancarrota* que desgraciadament cada dia deixa sentir més sos efectes fatals en la industria tapera y que tal volta está destinada á arruinarla per complert.

MIQUEL TORROELLA Y PLAJA.

Montanyas de Fitó. Janer de 1881.

SECCIÓ D' AGRICULTURA PRÁCTICA

LLEVOR DE CUCHS DE SEDA.

Llegim en un diari de Valencia:

«S' ha posat á la venda, en la Societat de Agricultura (plassa de Mirasol) la llevor de cuchs de seda, cullida pe'l Sr. D. Albert de Quintana, en sas possessions del Ampurdá, y que tan exel-lents resultats doná en nostra provincia l' any passat. Lo sistema de selecció empleat no pot esser mes esmerat, y careix dels inconvenients que s'han regonegut en la selecció al microscopi.

Los cuchs s' alimentan ab fulla de morera cultivada en secá, y no 's dona fulla que no haja sigut cuydadosament

examinada. Tot cuch que queda ressagat en los diferents periodos de sa transformació, es implacablement sacrificat. Aixís se consegueix una perfecta igualtat en las taules de 300 cuchs en que 's divideix la cullita. Cada una d'aquestas taules se té sempre en un estat de delicadíssima netedat, mudant lo jas duas vegadas en las primeras dormidas y tres en la última.

Lo cuch arriba robust y fort á la fulla y despres de format lo capell, se separa tot aquell que no tinga la forma perfecta y la duresa suficients, pera demostrar que 'l cuch ha acabat de filar ab tota la robustesa necessaria pera la operació.

A l'acte de neixer las papallonas, son també sacrificadas totas las que no reuneixen una puresa perfecta y una conformació regular. Las millors parellas, colocadas en celdas, proporcionan la llevar pera la reproducció. Aquesta llevar es sotmesa després á un fret de zero graus, puig está demostrat que 'ls gèrmens microscòpichs de malaltia que pogués tenir la llevar, quedan destruhits á aquesta baixa temperatura.

Com se veu, aquesta llevar procedeix de tres seleccions cuydadas, y á aixó s'atribuheix la forsa y la robustesa que la han acreditat á Italia, y que la acreditaren en nostra provincia l'any passat. Desitjém vivament que tinga en lo present l'èxit que fundadament s'espera. y sobre aixó donarém noticia á nostres lectors.»

No deixa de tenir importancia lo método de selecció que acabém de transcriure y per aixó hem volgut traduirlo íntegro, porque 'l creyém molt racional y no menos apte pera servir de norma als que 's dedican á la sericicultura de nostre pays.—T

REGONEIXEMENT SENZILL DE LAS TERRAS DE CULTIU.

Los agricultors que volen traure bon partit de sas fincas, deuen saber la composició de las propias terras, á fi de poder practicar en ellas ab profit ensaigs sobre nous cultius y veure la classe de *abonos* que sian aplicables y més á proposit pera lograr lo que desitjan. Així no perdrán lo temps, y no s' empenyarán, ni en fer probas sobre 'l cultiu de plantas que, atesa la composició mineralógica del terreno, may podrian prosperar; ni en afegir al terreno elements que li sobran ó que no l' hi fan cap falta.

En vista d' aixó, y pera que 'l mateix propietari puga ferse per si sol lo regoneixement de sas terras, s' han ideat procediments fàcils y aproximats al objecte.

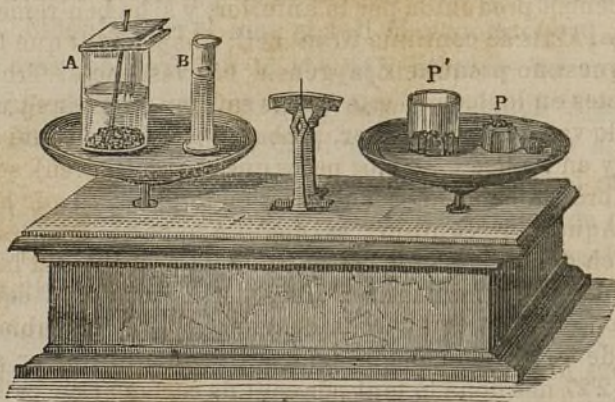

Fig. 129.—Balansa.

Pera classificar una terra de cultiu deu averiguarse la quantitat de sorra, argila y carbonat de cals que conté, puix segons la proporció ó part que contingua de cada un d' aqueixos cossos, la terra perteneixerá á un ó altre dels grups en que 's troban dividits los terrenos de cultiu. Cada un d' aquestos pren lo nom del cos ó cossos que dominan en la terra de que 's tracta: així

un terreno argilós calis será un terreno en que domina la argila y la cals, trobant s' hi la primera en mayor quantitat que la segona.

Veyám com se troba la quantitat d' eixos tres cossos, empleyant un medi que estiguia al alcans de cualsevol agricultor.

Prengui 's una balansa de forma semblant á la de la present figura, y en un dels platets se col-locar primer un vas A dels mes grans, dintre del qual se posan 100 grams de la terra que estém ensajant, ben seca, y dos ó tres dits d' aygua, afegint una vareta de vidre pera remenar, y un paper secant pera tapar lo vas y recullir lo liquit que salta durant la efervescencia. Ademés en lo mateix platet se col-locar una probeta B—ó en son defecte un porró—ab ácid clorhidrich (sal fumant). En l' altre platet s' hi van posant pesos fins á estar en equilibri la balansa.

Las cosas aixi disposadas, se va tirant á poch á poch y de mica en mica l' ácid clorhidrich que hi ha en B dins lo vas A, tenint cuydado de no tirarnhi una nova porció fins que ha cessat la efervescencia produhida per la anterior, y s' ha ben remenat ab la vareta. Aixís se continúa tirant ácid, fins y á tant que la adició d' aquest no produheix ja gens d' efervescencia. Trobantse 'ls objectes en lo lloch en que avants estaban (es á dir en un dels platets lo vas A, vareta, paper, probeta ó porró que conté 'l resto d' ácid, y en l' altre platet los pesos que s' hi colocaren), se torna á equilibrar la balansa posant pesos en lo platet en que hi ha lo vas A. Aquest desequilibri es degut á haberse després l' ácid carbónich del carbonat de cals ó calíssa que contenia la terra. Lo nou pes que s' ha tingut d' afegir pera restablir l' equilibri correspon al de dit ácid carbonich combinat que hi havia en la mostra de terra mencionada. Lo resultat de multiplicar aqueix pes per 2'27 nos dona lo tant per cent de carbonat de cals contingut en la terra que analissém. La diferencia entre dit resultat y 94 es proximament lo tant per cent de sorra y argila en conjunt. Pera saber poch més ó ménos en quina relació están entre sí la sorra y la argila, 's posa en una campana de cristall estreta y molt llarga, semblant á la B de la figura, lo residuo insoluble ó terrós que s' ha depositat en lo vas A, s' hi afegeix aygua fins á omplirlo casi del tot, y després de tapada sa boca ab lo palmell de la mà, y de remenar així 'l tot fortament pera

que quedia en suspensió, se deixa reposar. La sorra y la argila se 'n van al fons, pero no al mateix temps; formantse tres capas bastant distintas: la inferior es de sorra més ó ménos grossa, la central de sorra fina y la superior d' argila. Fàcil será ab alguna aproximació, á simple vista y ab una mesura graduada veure los milímetros que mideix cada capa, y per tant la relació en que entran la argila y la sorra en la terra que ensajam.

Com se veu, lo procedimént es fàcil, y si la mostra que s' ensaja procedeix d' una barreja de terras presas en diferents puns del camp, se podrá classificar bé lo terreno, objecte del estudi, y aquest método bastará als agricultors en la major part dels cassos. Los que vulguian un anàlisis perfecte, no pretenguian ferlo per si mateixos; portian la mostra á una persona entesa en la materia, per exemple al apotecari del poble, y així obtindrán lo que desitjan ab tota exactitut.

G. J. DE GUILLEN.

ALS CONTRIBUYENTS PER TERRITORIAL.

Están exems de tot pago de contribució, los capitals invertits en l' assecament d' estanys, envassaments y canals de rego. Los edificis en construcció ó reedificació fins un any despres d' acabada la obra. Los que essent alsats en lo camp estigan situats á una distancia entre un y quatre kilómetres del vol de la població mes aprop, están exceptuats durant 15 anys, y també si la distancia es de 4 á 7 kilómetres. Iguals beneficis se concedeixen á las *granjas* de cultius extensius, si ellas constituheixen la meytat ó menos de las terras de son propietari, y la altre meytat ó mes si estigués afecta la construcció de casas en las condicions ditas.

Los terresos assecats y sanejats per desguás de llacu-

nas ó envassaments, si s' emplean pera horta, cereals, prat y llegums, arrels ó plantas industrials y vinyat, gosarán d' excepció en lo pago de contribucions per espay de 10 anys contats desde 'l dia de son primer conreu; per espay de 15 si 's plantessin d' arbres fruyters, y per espay de 25 si d' admetllers, oliveras, garrofers, moreras ó altres análechs. Los terrenos que estant en conreu d' horta, cereals, prat, llegums, arrells ó plantas industrials se plantessin d' arbres fruyters ó vinyat, pagarán la mateixa contribució que si encara estiguessin conreuhats com avants, gosant aquest benefici per 15 anys contats desde la nova plantació. Aquesta franquicia ó benefici 'l gosarán per 30 anys si 'ls mateixos terrenos se plantessin de garrofers, admetllers, olivers, moreras, y altres análechs.

Com que alguns de nostres subscriptors nos habian demanat diferentas vegadas que diguessim alguna cosa respecte á *exencions legals de contribució* vigents avuy encara, hem cregut del cas contestar per medi del periódich á las diferentas personas que nos ho habian sol·licitat, esperant poder fer lo mateix ab los altres assumptes que vajan presentantse.—T.

EMBALATJE DE LAS FRUYTAS PERA LA EXPORTACIÓ.

Es tan variat lo número de classes de fruytas que 's produheixen en nostre pays, que la agricultura podria obtenir d' ellas mes rendiment, si procurés disposarlas en

condicions de realisar sa exportació á altres payssos, en aquest concepte, menos favorescuts per la naturalesa, facilitántlosi nostras fruytas ben acondicionadas pera que puguessin resistir sens alteració los accidents del transport y arribessin al terme de son viatge en un perfet estat.

Es un medi molt senzill y de fácil aplicació práctica l' ensajat para la remissió de pomas á Lóndres, aconsellat per un períódich de dita capital, lo qual pot extendre's á molts altres fruyts que com los préssechs, se pagan á preus molt alsats á Inglaterra. Consisteix lo procediment en embolicar cada fruyta ab un full de paper comú, suau, préviament empapat d' una disolució d' ácit salicilich y assecat desseguida perfectament. La preparació d' ácit salicilich mes ventatjosa es una disolució alcohólica, obtinguda ab un esperit bastant concentrat, que despres se diluheix en aygua tot lo que siga possible, sens que arribi á determinarse la precipitació del ácit; ab aquesta disolució 's prepara lo paper destinat al embalatje, y pera major seguretat, es convenient embolicar cada fruyta ab tres ó quatre papers d' aquesta classe.

Los arbricultors poden facilment comprobar las ventatjas d' aquest sistema de conservació de fruyts, y en vista dels resultats, dedicar á la exportació d' aquellas fruytas que per sas condicions pugan ser objecte d' un comers lucratiu ab altres nacions, quin clima y latitut no permetian lo conreu de la planta que las produheix.

SECCIÓ DE VARIETATS

LO MERCAT.

I.

Ab la roba de las festas
va la gent cap al mercat;
las pubillas dalt dels matxos;
los hereus á peu detrás.

Los hereus molt xerrotejan,
las pubillas ja no tan,
que ab l' esclat de sas riallas
no tenen temps de parlar.

Las pubillas se 'ls escoltan
ab los ulls mitj aclucats;
que la llum es mes bonica
quan se sab atemperar.

Los hereus lo pas regulan
quan s' apressa l' animal,
que per anar á la fira
d' aquell modo may es tart.

Lo que diuhen y 's contestan
sols los dos ho saben clar,
que 'ls picarols que 's bellugan
no ho deixan escoltar pas.

Los pares van més enrera
de sos negocis parlant,
animats per las riallas
del jovent que 'ls dona esplay.

Si 'l sol bat, vinga calitja;
ja hi están acostumats;
sols las pubillas se posan
lo mocador endavant.

De la fira ningú 'n torna;
á la fira tothom va;
los hereus y las pubillas
per lo camí 's van firant.

II.

Ab la roba amasegada
del mercat tots van tornant:
á peu baixan las pubillas,
los hereus al seu costat.

Las pubillas sols mitj riühen;
los hereus no cridan ja
y sas miradas son tendras
com la llum que 's va apagant.

Agradosos tots s' escoltan
sens fer broma com avans:
hi ha cosas que son mes sérias
quan se torna que al anar.

L' oreig suau de cap al vespre
plé d' aromas delicats
del jovent que ve de fira
recorts dolços s' endurá.

Del negoci fet en ella
prou venen ben carregats
que 'ls matxos que 'ls precedeixen
ni menys poden caminar.

Aquells que no portan viandas
ó llevors, eynas ó grans,
traginan caixas ben plenas
de las telas que han comprat.

De las telas que miravan
las pubillas ab esplay
mentres que sas frescas galts
rosas s' anavan tornant.

De la fira tothom torna,
á la fira ningú hi va:
¡Quánts que al anar pretenian
al retornar s' han firat!

S. ALSINA Y CLOS.

NOTICIAS AGRÍCOLAS

PLANTACIÓ D' ARBRES FRUYTERS.—Los pagesos de la horta de Tortosa van comprenent, que 'l pervindre de la riquesa agrícola d' aquell pays estaba en lo cultiu d' arbres fruyters; y al objecte s' han verificat grans plantadas de pareras y magraners que son los més acomodats á aquell clima, pe 'l esquisit gust y condicions de sos fruyts.

FORMACIÓ DE CAPATÀSSOS.—Fa temps que quants s' ocupan de la agricultura de nostre pais, regoneixen la necessitat imperiosa d' omplir un buyt que fa molta falta pera 'l desenrotll y perfeccionament del conreu, y es la de crear bons capatassos agrícolas, joves essencialment práctichs, pero no práctichs per rutina, sino que possehint alguna instrucció, sápi-gan á quins principis obeheixen las operaciones que han de practicar.

Aquesta necessitat generalment sentida, y pera quina satisfacció s' intentá ja alguna proba fa anys, ha penetrat en l' ánimo de la comissió provincial de Valencia, que tracta crear en l' antich jardí del Real una escola de capatassos.

ESTACIÓ ENOLÓGICA DE SAGUNTO (MURVEDRE).—Creada l' any passat pe-govern, rebrá una subvenció de 6000 rals de la Diputació provincial de Valencia, segons acordá en sessió fa pochs dias. Natutal nos sembla que la provincia que més immediatament ha de rebre lo benefici dels esperi-ments y travalls que 's practiquin en aquella estació, contribuhsca ab alguns fondos á dotarla dels recursos nécessaris pera una robusta y des-ahogada existencia.

Lo que á molts estranya es que passin los mesos l' un darrera l' altre, desde que 's va dir que anava á celebrarse la inauguració d' aquell centre d' estudis enológichs, y no arrivi may l' hora. Suposém que no per aixó estará inactiva la estació, pero es de mal efecte aquesta demora, que po-dria fer creure á alguns que no té vida ni casi existencia profitosa, quan se retrassa tant l' acte oficial de sa obertura.

COLONIA DE STA. ISABEL.—Establerta en propietat y baix lo patronat del Sr. Compte Torres Cabrera, es notable entre altres cosas per son Banch agrícola y per son tribunal de pares de familia. Los colonos entregan los grans en los depósitos del Sr. Compte pagan una petitíssima quantitat. Poden demanar diners fins al valor de $\frac{3}{4}$ parts de lo grá depositat, y aixis po-den esperar á vendre quan lo preu del mercatsia favorable. Al fer la venda pagan lo préstamo y l' interés á rahó de 5 per 100 anyal. Lo capital que 's forma ab los interessos, ab lo valor que 'l grá aumenta en lo graner, y ab las multas justas que s' imposan per causas ja prefixadas, forman lo fondo ó capital del naixent Banch, fondo que es propietat dels colonos pero del que no poden disposar sino en cassos de calamitats. Lo primer capital lo adelantá lo Sr. Compte, pero s' ha amortisat poch á poch y ara ja forman dos fondos, un pera bestiar y eynas de treball y altre en metá-lich pera las atencions del Banch.

Quan un colono té una conducta no á propósit pera la colonia, se reu-neix aquesta, ó sia los pares de familia, al menos las $\frac{3}{4}$ cuartas parts, y decretan sa expulsió si la creuen convenient.

PROTECCIONISME BEN ENTÉS.—Los blats americans han invadit compler-tament los mercats francesos. En vista d' aixó, lo ministre d' Agricultura y Comers, estudia en aques moment los medis d' aminorar la importació, que está causant graves perjudicis al grans francesos.

REVISTA DE PRODUCTES.

IMPORTACIÓ.

Segueix la mateixa calma que vos anunciaban en nostra última revista.
ADMETLLAS.—Avansada la estació y l' arbrat los preus son fluixos y la demanda curta, passantse las de Tarragona, Esperansa, de 14 á 14 y $\frac{1}{4}$ pessetas; las de Mallorca corrent de 13 á 13 y $\frac{1}{4}$, y la escullida á 13 $\frac{1}{2}$, per quintá de 41'55 kilógramos.

ARRÓS.—Continua molt encalmat, ab poch compradors per estar assortits y regular existencia disponible. Cotisém nominalment al detall, lo de Valencia de primera, de 20 á 21 y $\frac{1}{2}$ ptas.; de 2.ª, de 19 á 19 $\frac{3}{4}$, y $\frac{1}{2}$ de 3.ª, de 17 y $\frac{1}{2}$ á 18 y $\frac{1}{2}$, per quintá de 41'60 kilógs.

BLATS NACIONALS.—Continuan encalmats y vendas reduhidas porque las fábricas de farina venen y treballan poch, essent precis fer concessions pera trobar compradors; sols las classes de forsa están una mica sostingudas. Cotisém ab tendencia á la baixa los candeals de Castilla, de pessetas 17 y $\frac{1}{4}$, á 17 y $\frac{3}{4}$; los de la Mancha 17 á 17 y $\frac{1}{4}$; xeya de la Mancha de 16 y $\frac{1}{2}$ á 17; Toledo 17 y $\frac{1}{2}$; blanquets de Sevilla 16 y $\frac{1}{2}$ á 17 y Aragó, montanya 17 $\frac{3}{4}$, á 18 per 70 litres.

BLATS DE MORO.—Continua detallantse 'l del Riu de la Plata á pessetas 9 y $\frac{1}{2}$, y arriban partidas de Tortosa que's cedeixen de 9 y $\frac{1}{4}$, á 9 y $\frac{3}{8}$ los 70 litres, pero no hi ha arribos de Sevilla sens que fajin falta per esser limitada la demanda del consum.

GIURONS.—Molta calma y bastanta existencia sense que hi haja demanda. Cotisém los de Sevilla y Málaga petits, de 17 á 20 ptas.; mitjans de 20 á 23; bons, de 24 y $\frac{1}{2}$ á 26 y extra-grossos de 26 á 30; los d' Italia, de 21 á 22 ptas. per 70 litres.

DOGAS.—Res s' ha fet que meresca consignarse, tant per estar assortits los compradors com per predendre las primeras mans preus que escedeixen dels realisats ultimament.

ESCAIOLA.—Poca demanda, hi ha existencia y segueix de 15 á 16 ptas. los 70 litres.

FASOLS.—Molta existencia, calma en las operacions y preus fluixos. Los de Galatz s' han venut á 24 ptas. y los d' Ibraila de 12 y $\frac{1}{2}$, á 13 per partidas de 70 litres. Los de Valencia de 21 y $\frac{1}{4}$, á 22 ptas. poca demanadissa.

FABONS.—Los de Málaga's detallan sobre 'l moll de 9 y $\frac{1}{4}$, á 9 $\frac{3}{4}$ ptas. per 70 litres ab poca demanda. Hi ha bastanta existencia en magatzem.

FABAS.—Fluixas y ab existencia, es poch activa sa demanda de 9 á 9 y $\frac{1}{4}$ ptas. los 70 litres.

FARINAS.—Continuan encalmadas, sols s' opera pel consum y cotisem fluixas, per quintá de 41'60 kilógs. fora portas. Castilla 1.ª, de 18'25 á 18'75; Aragó 1.ª, 17'50 á 18'25, id. 2.ª, 14'50 á 15; Barcelona 1.ª blanca, 18 á 18'75; Id. 2.ª 15 á 15'50; Id. 1.ª forsa, 18'50 á 19; Id. 2.ª id., de 15 á 15'50.

GAUFAS.—Las d' Ibiza son ofertas de 5'12 á 5'25 ptas. se detallan las de Málaga á 4'75; y 300 quintás arribats de Portugal han degut cedirse á 5'62; al detall las negras de Vinaroz á 6'25 ptas.; las de Tortosa de 5'75 á 6 y las de Mallorca á 5'25 lo quintá de 41'60 kilógs.

GUIXAS.—Las de Vinaroz se detallan á 12 y $\frac{1}{4}$ ptas. per 70 litres sens que sigan crescudas las existencias ni actiu lo consum.

SOFRE.—Sens arribadas, hi han regulars existències en poder dels magatzemistes y ab bona demanda del consum se detalla de 7 á 7 y $\frac{1}{2}$ ptas. lo d' Aguilas y l' d' Italia per quintá de 41'60 kilógs.

PATATAS.—Crescudá existència del extranger y activa demanda, però fluixas de 4 $\frac{3}{4}$ á 5 y $\frac{1}{4}$ ptas. segons classe lo quintá de 41'60 kilógs.

OLI D' OLIVAS.—Las arribadas d' Andalucia no son importants, però com no faltan los de Tortosa y las classes d' aquesta procedència deixan que desitjar essent sumament curta la demanda dels compradors, los preus son fluixos en particular las classes baixas «gin» de Tortosa que valen de 17 á 17 y $\frac{1}{4}$, las de «pila» bonas á una micamés, però las superiors abundan y estan sostingudas de 19 y $\frac{1}{4}$ á 20. Lo d' Andalucia obté de 18 á 18 y $\frac{1}{2}$ ptas. per carga de 115 kilógs. fora porta.

EXPORTACIÓ.

Poch interès ofereix també la marxa dels productes en la actualitat.

AYGUARDENTS DE VI.—No han variat, segueixen oferts los de bon gust y 35° de 86 á 88 ptas. per *jerezana*, ab casco á bordo, sens que obtingan demanda del consum á causa d' abundar los d' industria, ni embarch per falta d' ordres.

ADMETLLAS.—Han baixat en los centres productors y com hi han aquí regulars existències y es exigua la extracció, s' obtenen las de Mallorca de 13 y $\frac{1}{4}$ á 13 $\frac{3}{4}$ ptas., y las d' Esperanza de 14 y $\frac{1}{4}$ á 14 y $\frac{1}{2}$ per quintá de 41'60 kgrs. La mollar de 8 y $\frac{1}{4}$ á 8 y $\frac{1}{2}$ lo sach de 50 kgrs.

AVELLANAS.—Casi nul-lo l' embarch y ab existències; s' obtendrian las del Camp de Tarragona de 27 á 28 ptas. y las de Sta. Coloma á 25, en sach de 46 kgrs. ó quintá castellá.

ALLS.—No tenen preu ni se'n demanan, per no ser bonas pe'l embarch las reduhidas existències que poden quedar á la plassa.

SEBAS.—Regulars las vendas y las existències, están fluixas de 4 á 4 y $\frac{1}{2}$ ptas. per quintá de 41'60 kgrs.

Barcelona 12 Mars.

REVISTA VINÍCOLA

Poch ó res podém dir de vins; sens cap activitat en los negocis per faltar la demanda dels exportadors y no venir ordres de fora, sols se fá poch en combinació pera habilitar algun barco á la paritat dels preus que senyalém, los que sostenen bé'ls fabricants de marcas reputadas perque sas existències no son importants y no 'ls hi seria fácil reposarlas á causa de la fermesa dels culliters per clases bonas, de las que 's resisteixen despendre 's confiant que mes endevant podrán millorar.

Los preus son: pe'l vi negre novell superior, de 30 á 34 ptas. carga; id. aixut novell comú, de 25 á 29; id. vell comú, de 27 á 32; id. dols comú, de 27 á 32; id. blanch sech, de 20 á 24; id. dols ensofrat, de 25 á 29; id. Priorat sech, de 50 á 56; id. id. dols de 55 á 60; la mistela negra, de 65 á 70 y la blanca de 47 y $\frac{1}{4}$ á 50.

Lo vinagre 's fa de 22 á 26 pessetas la carga.

Barcelona 12 Mars.

Imprenta de «La Renaixensa», Xuclá, 13, baixos.